

GRISHAVERSE

KRÁLOVSTVO PODVODNÍKOV

ROMÁN
ZO SVĚTA
GRISHA

LEIGH BARDUGO

KRÁLOVSTVO
PODVODNÍKOV

TÚLAVÝ
OSTROV

LEFLIN

JELKA

VILKI

CESTA KOSTÍ

POVÁ
ZEM

WEDDLE

ČERVENÝ PRÍSTAV

EAMESKÝ PRÍSTAV

SHRIFTPORT

EAMESKÁ
BRÁDA

СОТОН

PRÁVÉ
MŮRE

KETTERDAM

BELENDT

KERCH

PEVNINSKÝ
MŮST

JUŽNÉ KOLÓNIE

Autor ilustrácie: Keith Thompson

ISEPVEE

KEPST HIERTE

ELLING

OVERÜT

FJERDA

AVFALLE

ELBJEN

DJERHOLM

PERMAFROST

PETRAZOJ

SIBEJA

TEMORE

RAVKA

OS KEROV

KRIBIRSK

OS ALTA

KERAMZIN

SEMMA

DVA STOLBA

SIKURZOJ

KOVA

BHEZJU

ŠU HAN

AHMRAJEN

Imperjum

Šiesty prístav

Sladký útes

Eil Komédie

Piaty prístav

vládna štvrť

Veko

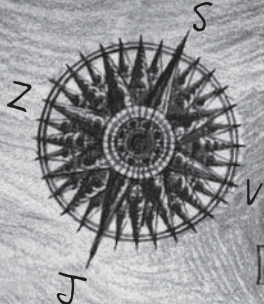
Východná dúžka

Západná dúžka

Sud

márnica

- strážna veža Prúdnej rady
- Nákova
- Biela ruža
- Dobdevský most
- Kaelský princ
- Lata
- rezidencia Smeetovcov
- most Zentsbridge
- Pekelná brána
- Smaragdový palác
- Menažéria
- Vrania herňa
- ostrov Čierny závoj
- rezidencia Van Eckovcov
- Burza
- hotel Geldrenner
- Boeksplein

Newfoort

Stadhall

Štvrtý prístav

Tretí prístav

šúské veľvyslanectvo

novozemské veľvyslanectvo

kaelské veľvyslanectvo

fjordské veľvyslanectvo

štvrt' Zilver

ravanské veľvyslanectvo

vládna štvrt'

Hanraatsky záliv

Druhý prístav

Chrám obchodu

štvrt' Geldin

Prvý prístav

Geldcanal

finančná štvrt'

univerzitná štvrt'

KETTERDAM

LEIGH BARDUGO

Je autorka týchto kníh:

séria *Vrania šestka*

VRANIA ŠESTKA

KRÁLOVSTVO PODVODNÍKOV

LEIGH BARDUGO

KRÁLOVSTVO
PODVODNÍKOV

Z angličtiny preložila
Ivana Cingelová

slovar

Copyright © 2016 by Leigh Bardugo

Translation © Ivana Cingelová 2018

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2018

ISBN 978-80-556-3162-2

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu

Leigh Bardugo – The Six of Crows Series, Book 2: Crooked Kingdom,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Henry Holt and Company, LLC, New York 2016, preložila Ivana Cingelová.

Zodpovedná redaktorka Dana Brezňanová

Produkcia Dana Klimová

Editor Erik Fazekaš

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2018.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

*Pre Holly a Sarah, ktoré mi pomohli stavať;
Noe, vďaka ktorej steny ostali stáť;
Jo, vďaka ktorej som ostala stáť aj ja.*

GRIŠE

vojaci Druhej armády
majstri malej vedy

KORPORALNÍCI
(RÁD ŽIVÝCH A MŔTVYCH)

lámači
liečitelia

ĚTERALNÍCI
(RÁD PRIVOLÁVAČOV)

búrnici
plamenníci
prúdnici

MATERIALNÍCI
(RÁD FABRIKÁTOROV)

tepci
alchými

PRVÁ ČASŤ

ZATRATENÍ

Retvenko sa oprel o bar a strčil nos do špinavého štamperlíka. Whisky ho nezahriala. V tomto svätými zabudnutom meste vás nezahrialo nič. A pred zápachom škrtivej zmesi kalnej vody, mušlí a mokrých kameňov, ktorá mu vsiakla do pórov, akoby sa v esencii mesta líuhoval ako v najhoršej šálke čaju na svete, nebolo úniku.

Najzreteľnejší býval v Sude, v úbohom pajzli ako tento dokonca ešte viac – zadymená krčma čupela na spodnom podlaží jedného z najškaredších bytových domov v celej chudobnej štvrti, strop sa zásluhou počasia a sľušovanej konštrukcie prehýbal, trámy boli sčernené od sadzí z kozuba, čo sa už dávno prestal používať, jeho komín zanesený troskami. Podlahu pokrývali piliny, ktoré nasávali rozliaty ležiak, vývratky a čokoľvek ďalšie, čo sa stálym zákazníkom nepodarilo udržať v sebe. Retvenko premýšľal, kedy naposledy ju niekto pozametal. Zaboril nos do pohárika ešte hlbšie, vdychoval sladkú vôňu zlej whisky. Slzili mu z nej oči.

„Máš ju vypíť, nie šnupať,“ zasmial sa barman.

Retvenko pohár položil a unavene na muža pozrel. Mal hrubý krk a robustný hrudník, skutočná gorila. Retvenko ho videl vyhadzovať na ulicu nejdneho podguráženého zákazníka,

ale bolo ťažké brať ho vážne, vyobliekaného v smiešnom štýle, ktorý v Sude obľubovali mladí muži – ružová košeľa s rukávami, čo pôsobili, že sa na obrovských bicepsoch každú chvíľu roztrhnú, s krikľavou kockovanou červeno-oranžovou vestou. Vyzeral ako vyfintnený krab bez panciera.

„Povedz,“ oslovil ho Retvenko. Jeho kerchčina nebola dobrá sama o sebe a po pár pohárikoch bola ešte horšia. „Prečo toto mesto tak strašne smrdí? Ako stará polievka? Ako umývadlo plné tanierov?“

Barman sa zasmial. „To je proste Ketterdam. Na to si zvykneš.“

Retvenko pokrútil hlavou. Nechcel si na mesto alebo na jeho smrad zvykať. Práca u radného Hoeda bola nezáživná, ale aspoň býval v suchu a teple. Ako griša v dlžnej službe si Retvenko nažíval v pohodlí, s plným bruchom. Hoeda síce preklínal, keď sa nudil pri prepravovaní kupcových drahých zásielok cez more, a podmienky zmluvy, hlúpej dohody, čo uzavrel, aby sa po občianskej vojne dostal preč z Ravky, ho hnevali. Ale teraz? Teraz nemohol prestať myslieť na grišskú dielňu u Hoedovcov, na oheň, čo veselo horí za mriežkou, na čierny chlieb podávaný s plátkom masla a hrubými kúskami šunky. Po Hoedovej smrti prijala kerchská Kupecká rada Retvenka do práce na morských plavbách, aby sa mohol vyplatiť zo služobného dlhu. Výplata bola na figu, ale čo iné mu zostávalo? Bol grišský búrník v nepriateľskom meste a nemal iné schopnosti než dar, s ktorým sa narodil.

„Ďalší?“ spýtal sa barman s mávnutím k Retvenkovmu prázdnemu poháriku.

Retvenko zaváhal. Nemal by vyhadzovať peniaze. Ak bude nakladať s peniazmi s rozumom, postačí dať sa najat' už len na jednu, možno dve cesty a bude mať dosť na to, aby splatil svoj dlh a kúpil si lístok do Ravky s miestom v tretej triede. Viac nepotreboval.

O necelú hodinu sa mal hlásiť v dokoch. Očakávala sa búrka, takže posádka sa bude spoliehať, že Retvenko dostane vzdušné prúdy pod kontrolu a loď pokojne navedie do ktoréhokoľvek prístavu, kam sa potrebujú dostať. Nevedel, kde to bude, a nezaujímalo ho to. Kapitán oznámi súradnice, Retvenko vyduje plachty alebo upokojí nebesá. A potom si prevezme výplatu. Lenže vietor sa zatiaľ nezdvihol. Možno bude môcť prvú časť plavby prespať. Retvenko poklepal po bare a prikývol. Čo mal človek robiť? Zaslúžil si na tomto svete trochu útechy.

„Nie som poslíček,“ zamrmal.

„Čože?“ spýtal sa barman, keď mu nalieval ďalší pohárik.

Retvenko ho odbil mávnutím ruky. Tento človek, tento obyčajný nevychovanec by to nikdy nepochopil. Drel v zabudnutí. Dúfajúc v čo? V mince vo vrecku navyše? Vo vrúcny pohľad peknej dievčiny? Nevedel nič o sláve, čo sa dá získať v boji, o tom, aké je to byť vážený.

„Ravkančan?“

Retvenko v otupenej hmle, ktorú whisky vyvolala, zbystril pozornosť. „Prečo?“

„Len tak. Znieš ravkanský.“

Retvenko si prikázal upokojiť sa. Cez Ketterdam prešlo pri hľadaní práce množstvo Ravkančanov. Nebolo na ňom nič, čo by hlásalo, že je griša. Zbabelosť ho naplnila znechutením – zo seba samého, z barmana, z tohto mesta.

Chcel sedieť a vychutnať si pohárik. V bare nebol nikto, kto by naňho skočil, a hoci mal barman svaly, Retvenko vedel, že by si s ním ľahko poradil. Ibaže ak je niekto griša, môže si koledovať o problémy už len tým, že nehybne stojí. V Ketterdame sa v poslednom čase viac hovorilo o tom, že sa ľudia strácajú – griše mizli z ulíc alebo vlastných domovov, skadiaľ ich zrejme zhrabli otrokári a predali dražiteľovi s najvyššou ponukou. Retvenko nedovolí, aby sa mu to stalo, nie, keď je tak blízko k tomu, aby si kúpil cestu späť do Ravky.

Kopol do seba whisky, plesol na pult mincu a vstal od baru. Prepitné nenechal. Človek si mohol na živobytie zarábať prácou.

Cestou von sa na nohách cítil trochu neisto a vlhký smrad vzduchu nepomohol. Sklonil hlavu, poslal nohy smerom k Štvrtému prístavu, aby si prechádzkou prečistil hlavu. *Ešte dve plavby*, opakoval sám pre seba, ešte pár týždňov na mori, ešte pár mesiacov v tomto meste. Nájde spôsob, ako to vydržať. Premýšľal, či naňho v Ravke nečakajú niektorí zo starých priateľov. Mladý kráľ vraj v horlivej snahe znovuvybudovať Druhú armádu, gríšské vojsko zdecimované vojnou, rozdával omilostenia ako cukríky.

„Už len dve cesty,“ oznámil len tak do vetra, keď podupával čižmami v jarnom vlhku. Ako mohla byť tak neskoro v tomto ročnom období taká zima a mokro? Život v tomto meste mu pripadal, akoby bol lapený v mrazivom podpazuší ľadového obra. Prešiel cez Grafcanal, a keď zazrel v ohybe vody zastrčený ostrov Čierny závoj, striaslo ho. Kerchskí boháči naň kedysi pochovávali mŕtvych príbuzných do malých kamenných domčekov nad úrovňou vodnej hladiny. Miestnemu podnebiu sa podarilo vykúziť, že ostrov neustále zahaľovala prevaľujúca sa hmla, a povrávalo sa, že tam straší. Retvenko zrýchlil krok. Nebol poverčivý – keď mal človek silu ako tá jeho, nemal dôvod báť sa vecí, čo môžu číhať v tieňoch –, ale kto rád chodí popri cintorínoch?

Pritiahol si tesnejšie kabát a rýchlo prešiel po Havenstraat, pričom dával pozor na pohyby v každej pokrútenej uličke. Oedlho bude späť v Ravke, kde sa nebude musieť pri chodení po uliciach báť. Za predpokladu, že ho omilostia.

Retvenko sa v kabáte znepokojene zavrtel. Vojnа postavila gríše proti gríšiam a jeho strana si počínala obzvlášť brutálne. Zabil bývalých druhov, civilistov, dokonca deti. Ale čo sa stalo, sa už neodstane. Kráľ Nikolai potreboval vojakov a Retvenko bol veľmi dobrý vojak.

Retvenko kývol hlavou strážnikovi zašitému v malej búdke pri vstupe do Štvrtého prístavu a vrhol pohľad cez rameno, aby sa uistil, že ho nikto nesledoval. Prešiel popri dopravných kontajneroch k mólam, našiel príslušné kotvisko a postavil sa do radu na prihlásenie sa u prvého dôstojníka. Retvenko ho poznal z minulých ciest – bol večne vystresovaný a nevrlý, s vy-civeným krkom, čo vykúkal z goliera na kabáte. Držal tučný zväzok dokumentov a Retvenko zazrel fialovú voskovú pečať člena kerchskej Kupeckej rady. Tieto pečate boli v meste cennejšie ako zlato, garantovali v prístavoch najlepšie kotviská a prioritný prístup k mólam. A prečo sa radní tešili takému rešpektu, takým výhodám? Vďaka peniazom. Pretože ich výpravy prinášali Ketterdamu zisk. V Ravke, kde živly poslúchali vôľu gríš a krajine vládol namiesto skupiny povýšeneckých kupcov poriadny kráľ, znamenala moc niečo viac. Retvenko nemohol poprieť fakt, že sa otca toho kráľa pokúšal zosadiť, ale to na veci nič nemenilo.

„Na zvyšok posádky ešte nie sme pripravení,“ oznámil prvý dôstojník, keď mu Retvenko povedal svoje meno. „Môžeš sa ísť zohriať do kancelárie správcu prístavu. Čakáme na zname-nie od Prúdnej rady.“

„Fantastické,“ prehodil Retvenko nevzrušene. Šibol pohľadom hore na jednu z čiernych obeliskových veží, ktoré sa týčili nad prístavom. Ak by existovala nejaká šanca, že ho veľkomožná Prúdna rada zo strážnej veže vidí, dal by svoje myšlienky presne najavo pár vyberanými gestami. Mali to byť gríše, ale pohli niekedy na pomoc ostatným gríšiam v meste čo i len prstom? Pomohli tým, ktorých šťastie opustilo a uvítali by štipku láskavosti? „Nie, nepomohli,“ odpovedal si sám.

Prvý dôstojník sa mykol. „*Ghezen*, Retvenko. Pil si?“

„Nie.“

„Páchne z teba whisky.“

Retvenko potiahol nosom. „Trošku whisky.“